Mund og Svælg er Sæde for de fleste Smittekim!

Efter Udtalelser af mere end 10,000 Læger er

Formamint

et effektivt Beskyttelsesmiddel mod Smitte af de gennem Mund og Svælg indtrængende Bakterier, og tillige et overordentlig virksomt Desinfektionsmiddel ved Mund- og Halssygdomme.

Formamint har stærke bakteriedræbende Egenskaber, fjerner slet Smag og ubehagelig Lugt, renser Mundhule og Svælg.

Formamint er et særlig behageligt Middel for Børn, som har Vanskelighed ved at gurgle sig.

Formamint har en behagelig Smag og er absolut uskadelig.

Formaminttabletter sælges fra alle Apotheker i Originalglas à 50 Pastiller.

Prøver og Brochurer med udførlige Oplysninger sendes enhver gratis og franko fra

A/S **SANATOGEN Co.**
Afd. Formamint.
FREDERIKSBERGGADE 2, KØBENHAVN

Fra Norge.

Lov om barn født udenfor egteskab, deres ret til arv og navn efter faderen.

Den norske regjering har fremsat Forslag til lov om barn, hvis forældre ikke har indgaaet egteteskab med hinanden.

I propositionen lyder det: Man er af den opfatning at børn født udenfor ægteskab i retslig henseende bør stilles ligt i forholdet til begge forældre. Kravet paa lige arveret for udenfor egteskab fødte børn paa samme maade som for egtebørn er dikteret af den almindelige retfærdighedsfølelse. Et udenfor egteskab født barn, hvis virkelige far med tilstrækkelig sikkerhet kan paavises, bør i arveretslig henseende stilles i samme forhold til faderen som til moderen; det arver ligt med egtefødte børn. Det udenfor egteskab fødte barn bør have ret til faderens familienavn, uden at barnet derfor er forpligtet til at føre dette navn. Hvis det maatte foretrække at antage moderens navn, vil det overensstemmende med den nugældende regel have adgang dertil.

Paragraf 1 i lovforslaget lyder kort og godt: Barn, hvis forældre ikke har indgaaet egteskab med hverandre, har, med de afvikelser lovgivningen forøvrig fastsætter, samme retsstilling i forhold til faren som til moren.

Det har ret til farens saavelsom til morens familienavn.

Lovforslaget skal i dette semester bli behandlet af Stortinget.

Fabrikinspektør fru Arenholt har netop holdt et foredrag i Kristiania om natarbejds forbud. Det varme og udmærked fremførte foredrag slog stærkt an. Men oppositionen var meget misfornøjet over at arrangementskomiteen ikke vilde tillade diskussion. Det vilde sikkerlig i saa fald have gaaet meget livlig for sig, da man i salen saa en række ivrige debatanter fra baade forbuds og anti-forbuds vennerne.

Kristiania, 30—1—14.

S. V.

Litteratur.

—o—

Lucie Hørlyk: Meta Linde, født Hauch. Ved Anna Koch Schiøler. Det Schønbergske Forlag. 279 Sider.

Med Lucie Hørlyk, der for et Aars Tid siden fik en altfor tidlig Død, mistede Danmark en af sine talentfulde Forfatterinder, der var godt paa Vej til at trænge ud til en større Læsekreds, hvad hendes lys- og farvemættede, charmerende og fint afstemte „Tropefortællinger" („Under Tropesol", „Fra Generalguvernørens Dage" og „Den gamle Plantage") i høj Grad gjorde forklarligt. Thi hun besad paa dette Felt et ganske særpræget litterært Fysiognomi, som næppe nogen anden herhjemme. Det var derfor til en vis Grad med nogen Skuffelse, man læste hendes i 1911 udkomne Bog „Meta Hauch", idet man — al dens Klogskab og Ynde ufortalt — savnede noget af det ejendommelig fremmedartede, der kastede et saa bedaarende Skær over hendes Skildringer fra Vestindien. Maaske syntes Emnet én lidt dagligdags i Lyset af den graa, sjællandske Luft, og det var, som havde man Vanskelighed ved at faa den rette Interesse for Hovedfiguren; hun syntes for ubetydelig; og det blev ikke bedre ved, at hun valgte en saa tarvelig og let gennemskuelig Levemand til Ægtefælle som Poul Linde eller Poul *de* Linde, som han omhyggelig holder paa, det skal hedde under deres Udenlandsophold i den Fortsættelsesbog, som nu er udkommet efter Forfatterens Død, og hvoraf hun kun har naaet at gøre knapt Halvdelen færdig selv.

Maaske skyldes denne omtalte Skuffelse noget, at „Meta Hauch" kun var Optakten til et Levnedsløb, og at man ikke naaede at se Meta udvikle sig til fuldmoden Kvinde. Og denne Opfattelse styrkes ved det gode Indtryk, man faar af denne Forfatterindes sidste Bog: „Meta Linde", i hvilken man gennem udmærkede Skildringer af Parrets Ophold i Udlandet — dels i Paris, dels i Lyon og Marsailles — ser, hvorledes Meta ved sin uskyldsrene, landlige og naturlige Fremtræden gør mægtig Lykke blandt de fordærvede, saavel mandlige som kvindelige , kosmopolitiske Omgangsvenner, som Linde fører hende sammen med. Ypperlig set er den russiske Generals Forelskelse, der tilsidst under Indflydelse af megen Vin i den Grad tager Magten fra den kultiverede Slaver, at Naturen gaar over Optugtel-